

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618010055
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5618010055.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na hlavnom pojednávaní dňa 20. júna 2018 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý

E. Z. C. M. F. S., nar. XX. X. XXXX Y. Z. H., trvale bytom P. XXX, okres Z. H., prechodne bytom H. XXX, Y., okres Z. H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

1./ dňa 7. 2. 2016 asi o 18.30 hod. v obci Važec na ul. Širokej prišiel ku predajni Potraviny mix 119, COOP Jednota, pristúpil ku vchodovým dverám a pravou rukou zovretou v päšť udrel do sklenenej výplne o rozmeroch 1700x800x6 mm, nachádzajúcej sa na ľavom krídle vchodových dverí do predajne, ktorú takto rozbil, následne totožným spôsobom rozbil rovnakú sklenenú výplň na pravom krídle vchodových dverí a následne skalou hodil do okna pozostávajúceho z dvojskla o rozmeroch 1870x1890x6 mm, čím spôsobil COOP Jednota Liptovský Mikuláš, spotrebné družstvo, so sídlom Ul. 1 mája č. 54, Liptovský Mikuláš, škodu vo výške 1.007,98 eura,

2./ dňa 7. 2. 2016 asi o 19.00 hod. v obci Važec na ul. Širokej pred obchodom Jednota E. Z., E. B. a H. Č. pristúpili po predchádzajúcom slovnom konflikte k H. P. a jeden z nich odzadu chytil H. P. ľavou rukou pod krk, snažil sa mu vyšmyknúť, pričom obaja spadli na zem, kde ho ihneď ďalší dvaja začali kopať do oblasti hlavy, E. Z. mu skákal po hlave, udierali ho päšťami do hlavy a trhali ho za oblečenie, pričom sa mu podarilo počas útoku postaviť a od útočníkov utiecť, čím H. P. spôsobili zranenia - otras mozgu, pomliaždenie mäkkých častí ľavej spánkovej oblasti s následným opuchom, pomliaždenie mäkkých častí okolo pravého oka s následným opuchom, pomliaždenie pravého očného bulbu, ktoré ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 10 dní,

t e d a

v bode 1./

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

v bode 2./

spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,

spoločným konaním sa dopustil fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

v bode 1./

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2./

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd u k l a d á trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/48/2017 zo dňa 1. 6. 2017, doručení a právoplatný dňa 1. 6. 2017, ktorým bol obžalovanému podľa § 364 ods. 2, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zároveň r u š í výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/1/2017 zo dňa 11. 12. 2017, právoplatný dňa 11. 12. 2017, ktorým mu bol podľa § 364 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 30 mesiacov, a ktorým súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/48/2017 zo dňa 1. 6. 2017, doručení a právoplatný dňa 1. 6. 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenej Coop Jednota, spotrebné družstvo, so sídlom Ul. 1 mája č. 54, Liptovský Mikuláš, škodu vo výške 513,40 eura.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodeného H. P., nar. XX. X. XXXX v Z. H., trvale bytom P. XX, Y., okr. Z. H., s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodenú Coop Jednota, spotrebné družstvo, so sídlom Ul. 1 mája č. 54, Liptovský Mikuláš, so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 26. 1. 2018 na Okresný súd Liptovský Mikuláš obžalobu na E. Z. pre skutky kvalifikované ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný E. Z. na hlavnom pojednávaní urobil v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku,

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu,
- či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- či rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za prečiny jemu kladené za vinu,
- či sa obžalovaný priznal dobrovoľne a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa kvalifikujú ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Prokurátor a prítomný poškodený H. P. zhodne navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného E. Z. o tom, že je vinný. Súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, ako aj vyhlásenie podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku a uznal ho vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Dokazovanie o vine v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov, súd preto už nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

K osobe obžalovaného E. Z. mal súd z odpisu registra trestov preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný a právoplatne odsúdený za trestnú činnosť rôzneho charakteru (vydieranie, výtržníctvo, krádež, marenie výkonu úradného rozhodnutia, ohrozenie pod vplyvom návykovej látky, porušovanie domovej slobody, lúpež), v jednom prípade bol schválený zmier, v prípade dvoch odsúdení sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol, v troch prípadoch vykonal, resp. vykonáva nepodmienečný trest a v jednom prípade išlo o odsúdenie súdom v Českej republike na trest odňatia slobody s podmienečným odkladom, ktorého skúšobná doba zatiaľ stále trvá. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/1/2017 zo dňa 11. 12. 2017, právoplatný dňa 11. 12. 2017, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 30 mesiacov. Priestupkovo bol naposledy postihnutý v roku 2015 za priestupok na úseku cestnej premávky. Obžalovaný aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov v trestnej veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 0T/63/2015, v ktorom súd rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia a vykonaní trestu. Z hodnotiacej správy ÚVTOS Banská Bystrica vyplýva, že adaptácia na podmienky výkonu trestu prebehla u odsúdeného bezproblémovo. Ďalší výkon trestu bol poznačený opakovaným porušením noriem a predpisov za ktoré bol celkovo 7-krát disciplinárne

potrestaný. Disciplinárne odmenený nebol. Na základe uvedených skutočností mu bol zmenený spôsob výkonu trestu na ústav so stredným stupňom stráženia. Aktuálne je jeho správanie na požadovanej úrovni, bol zaznamenaný jeden nedostatok. Voľný čas trávi sledovaním TV, spoločenskými hrami, cvičením, zapojil sa do kultúrno-osvetovej činnosti. Pracovne zaradený nebol z dôvodu nedostatku jemu vhodných pracovných príležitostí, preto sa realizuje v činnostiach pre všeobecný rozvoj osobnosti. Udržiava kontakt s primárnou rodinou.

Vykonaným dokazovaním - prečítaním odpisu registra trestov, pripojených spisov a na vec vzťahujúcich sa rozhodnutí - trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/48/2017 zo dňa 1. 6. 2017, právoplatného dňa 1. 6. 2017, rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/1/2017 zo dňa 11. 12. 2017, právoplatného dňa 11. 12. 2017, mal súd nepochybne preukázané, že skutky, pre ktoré bola na E. Z. podaná obžaloba, spáchal skôr (7. 2. 2016), než bol dňa 1. 6. 2017 obvinenému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/48/2017, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Výrok o treste tohto trestného rozkazu bol zrušený uložením súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/1/2017 zo dňa 11. 12. 2017. Doručenie trestného rozkazu zo dňa 1. 6. 2017 predstavovalo právnu skutočnosť, v dôsledku ktorej bolo nutné uložiť obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť, ktorej sa dovtedy dopustil, a to za všetky skutky (zo dňa 7. 2. 2016, 25. 8. 2016 a 23. 1. 2017), za ktoré bol už právoplatne odsúdený, a ktorých sa obžalovaný dopustil v súbehu do dňa doručenia predmetného trestného rozkazu. V nadväznosti na uloženie súhrnného trestu za všetky skutky spáchané do 1. 6. 2017, súd súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o treste všetkých vyššie citovaných rozhodnutí, ktorých sa ukladanie súhrnného trestu týkalo, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností, pričom zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval. Zároveň prihliadol na to, že obžalovaný bol už opakovane za trestný čin odsúdený, čo v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona vyhodnotil ako príťažujúcu okolnosť. Obžalovaný viacerými skutkami spáchal viac úmyselných trestných činov, ktoré sú všetky prečinnými (podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladal trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin zo zbierajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný, ktorým v tomto konkrétnom prípade je prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona). Za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, zákon ukladá trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky, ktorej dolná hranica sa pri prevahe príťažujúcich okolností zvyšuje o 1/3-inu a trest bolo možné po úprave základnej trestnej sadzby uložiť v rozpätí od 16 mesiacov do 3 rokov.

Je nepochybné, že obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dostávala do rozporu so zákonom, najmä v trestnoprávnej rovine pre trestnú činnosť rôzneho charakteru. Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu musel dodržať zásadu, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (posledným odsúdením mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace, ako aj trest zákazu činnosti na 30 mesiacov) a dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je v tomto prípade nevyhnutné. Prihliadal nielen na osobu páchatela a jeho kriminálnu minulosť, ale aj na možnosť nápravy obžalovaného do budúcnosti a deklarovaný postoj obžalovaného k doposiaľ páchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa v plnom rozsahu priznal a zároveň ju

úprimne ľutuje. Je potrebné si uvedomiť, že obžalovaný je recidivistom, ktorý páchal trestnú činnosť v Slovenskej republike aj v Českej republike opakovane a sústavne až do času, kým nastúpil výkon trestu, ako aj to, že v tomto konaní je mu ukladaný súhrnný trest celkovo za 6 prečinov, z toho 3 prečiny boli prejednané v tomto konaní. Súd z týchto dôvodov vyhodnotil ako primeraný trest odňatia slobody v polovici upravenej trestnej sadzby trestnej sadzby vo výmere 2 roky a 2 mesiace. Druh uloženého trestu a jeho výmera musí poskytovať záruku nielen generálnej prevencie v spoločnosti, ale aj individuálnej prevencie a obžalovanému zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Najmä však musí viesť k uvedomeniu si obžalovaného, že následkom za spáchanú trestnú činnosť je adekvátny trestný postih a vytvoríť podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti po výkone tohto trestu preukázal nielen celej spoločnosti, ale aj sebe a svojim najbližším, že je schopný viesť riadny život. Pokiaľ ide o spôsob výkonu uloženého trestu, hoci boli formálne splnené podmienky pre zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z odpisu registra trestov, hodnotiacej správy a uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 5Nt/6/2018-29 zo dňa 12. 4. 2018 vyplýva, že došlo k zmene diferenciacie a zaradenia do ústavu so stredným stupňom stráženia pre opakované porušenie noriem a predpisov vo výkone trestu a v priebehu časového odstupu 2 mesiacov, kým súd rozhodoval v tejto veci, nedošlo k takým zmenám, ktoré by odôvodňovali iný stupeň zaradenia, hoci z hodnotiacej správy vyplýva, že odsúdený už po preradení disciplinárne potrestaný nebol, nebol však ani disciplinárne odmenený.

V súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného vznikol poškodeným nárok na náhradu škody. Poškodená Coop Jednota, spotrebné družstvo, si túto škodu spočívajúcu v náhrade za rozbitú sklenenú výplň dverí a okna vedľa dverí na prevádzke riadne a včas uplatnila už v prípravnom konaní, bola zdokladovaná a uplatnená v sume 839,98 eura. Z oznámenia o poistnom plnení však vyplýva, že v sume 326,58 eura bola poškodenej hradená zo strany Kooperatíva poisťovňa, a. s. Preto súd priznal nárok na náhradu škody len v preukázanej sume, ktorá ostala neuhradená, t. j. 513,40 eura a vo zvyšku poškodenú odkázal na civilný proces. Poškodenej poisťovni Kooperatíva, a. s., v dôsledku hradenia poistného plnenia taktiež vznikol nárok na náhradu škody voči obžalovanému, avšak súd vyhodnotil, že takýto nárok si neuplatňuje, pretože z formulára „Uplatnenie škody/nároku na náhradu škody“, ktorý poškodená predložila v prípravnom konaní vyplýva výška škody 0,- Eur, preto o ňom nerozhodoval. Rovnako poškodený H. P. by v rámci adhézneho konania mal nárok minimálne na bolestné za utrpené zranenia, ktoré znalec bodovo ohodnotil vo svojom znaleckom posudku, avšak námietka obhajoby v tom smere, že si náhradu škody neuplatnil riadne, súd vyhodnotil ako opodstatnenú. Poškodený v priebehu celého prípravného konania neuviedol, z akých dôvodov si škodu uplatňuje, hoci pri jeho výsluchu si uplatnil škodu vo výške 48.500,- Eur. Ako sám vysvetlil vo vzťahu k tejto sume, že ide o omyl, ale až na hlavnom pojednávaní uviedol dôvod, pre ktorý si náhradu škody uplatňuje, návrh však v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku bol povinný uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania, a z návrhu musí byť okrem výšky zrejmé, z akých dôvodov sa nárok na náhradu škody uplatňuje, čo sa v tomto prípade nestalo, preto súd postupoval tak, že poškodeného H. P. odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces, v ktorom by sa mal svojich majetkových práv domáhať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

V Liptovskom Mikuláši, dňa 20. júna 2018